

ZEMTURS

LATGOLAS NŪVODA NEDEĻAS LAIKROKSTS

Nr. 7 (95)

1997. GODA 14. FEBRUARS

CENA 5 SANTIMI

ĀPSVEICAM!

22. janvarī Dailes teatra direktors Bārtuļs Pizičs atsavērēs uz sovas dzeives 50 godus garū ceļu. Kai mysim roksta Jezups Danovskis, to atzeimōšona bejuse dīzgon šaurā lūkā, pīsadalējušis valsts kulturas dzeives vadeiba, teātru vadeitōji, nūvodniki un tyvoki draugi.

Cytam myusu nūvodnīkam, Latvēja plāsi pazeistamam politiskam darbinikam un valsts veiram, tagadējam vides aizsardzeibas un teritorialūs reformu ministram Anatolijam Gorbunovam, 55 godu jubileja. Pīmīnūt ū dinu un atsacerītis dažus datus nu ministra dzeives, «Zemturs» grib pībiļst, ka ar cinejamō A. Gorbunova kunga svēteibū un atbilstu sovā laikā iznōce, lai ari agrofirmas «Tureiba» avize «Jaunais Ceļš», bet jau ar īvirzem uz Vyspōrlatgolas kulturvestures pausšonu, ar loppusi «Lobreit Latgolā!» brugēja ceļu «Zemturam».

Sveicam B. Piziču un A. Gorbunovu jūs šūpeļu svātkus!

Jezupa DANOVSKA foto

DRAUGU PULKS AUG

Par vairōk nakai 20 laseitōjim pasālelynojis abonentu skaits «Zemturam» uz februari. Myusu avīzei, kura šūgod pyrmū reizi ir Latvējas laikroku un žurnalu katalogā un kuru vēl napazeist plāšķā mārūgā, tys ir vārā jamams panokums. Preiļu posta nūdaļas, kura nūsadorboj ar preses izdavumu izplateišanas vaičōjumā, vadeitōja Larisa Poplavskas pastōstēja, ka pagaidom lelōkais pasyuteitōju skaits ir Ludzā — 21, Bolvā — 11, Reigas vairōkā posta nūdaļos — 19, deveni aboneitōji Rēzeknē, pīci Modūnā, četri Talsūs un tamleidzei.

Pi vysa pasaceitō var pībiļst, ka par Bolvu un Ludzā pasyuteitōju informēšonu un mudynōšonu pasyuteit latgalu volūda iznōkūšū un par Latgolu stōstūšu avizi jōpasateic myusu redkolegejas lūceklīm Otonam Slyšanam un Viktoram Trojanovskim, kuri ir ari storp aktīvīkām laikroku autorim, pi tam nu reizes reizē īvītoj aizvin pamateigōkus un interesantōkus roktus.

Ontons RANCĀNS

LZS KANDIDATI

UZ PREIĻU DŪMI

1. Andrejs Zagorskis, Preiļu rajona skūlu valdes priksādātōjs, augstōkō izgleiteiba,

2. Aina Ilijina, laikroku «Nūvodnīks» leidzstrōdneica, videjō izgleiteiba,

3. Ivans Kokins, sporta kluba «Baški» vadeitōjs un ipašniks, videjō izgleiteiba,

4. Irēna Petrāne, Preiļu slimniecības bārnu nūdaļas vadeitōja, augstōkō izgleiteiba,

5. Jōns Barons, 35. Zemessardzes bataljona štaba priksnihs, videjō militāro izgleiteiba,

6. Terezija Lakovska, Preiļu politiski

represētūs klubu vadeitōja, pamatskūlas izgleiteiba,

7. Ontons Andžāns, valsts dīnasta Preiļu nūdaļas vadeitōjs, augstōkō izgleiteiba,

8. Rūdolfs Paeglis, strōdnīks, örryndas zemessors, videjō izgleiteiba,

9. Arkadijs Višnevskis, zemniņu saimniecības «Atmoda» ipašniks, videjō specialo izgleiteiba,

10. Ontons Rancāns, grōmotu un laikroku izdevējs, augstōkō izgleiteiba, patārātōju interešu aizsardzeibas klubā bīdrs.

gribis nūsaukt par vīnu nu padūmu laika vysdumpiegōkajim cylvākim. Taidas dūmas nu jō sprāgōt sprāgōja vinolga, kaidu dorbu tymūs laikūs darēja — vadēja kolhozu, pīldēja rajona laukumsaimnīku orūdbidreibas komitejas vadeitōja uzdavumus.

Dumpēgs cylvāks munā izpratnē ir taidas, kurs soka patiseibū par laikmata voi ikortas naliteibom.

Nav muns nūdūms seki apstōsteit V. Zvidriņa biografejas datus. Atcerūs, kai atmūdas sōkmā jys konsekventi un principiāli isastōja par bazneicas tīseibū atjaunošonu. Niu dorba natryukst ari vodū Latgolas padūmi. Sōp na tikai nūvoda saimniecīkōs dzeives paneikums, bet ari liktiņa pabārnu bādas. Tōpēc Rēzeknes rajona padūme daudz gōdōjuse par bārnu

JEZUPS LAGANOVSKIS nabeja ni par kapli, kai soka Preiļus, lapns, lai ari jau sarakstējis na vīnu vin grōmotu, na vīnu vin ari iztulkōjis. Jys bīzi aizbrauce uz dzymtū pusi pi radinīkam. Biži kai vīvis pīsadalējōs kulturas un sabidrīskajūs pasōkumūs Ludzā, Kōrsovā, ari skūlōs, naatsacējōs ari kū uzraksteit, jo palyudzū rajona laikroks, kurā strōdōju, vōrdā.

Pi sasatīšonās vaicōts, kū jys niu vālātūs brīduma godūs, atsacejā sovu spōrnōtu frazi: «Kai jauns puiss bosom kōjom, ar īmauktīm par placu, svīlpōdams it uz upmolas plovu pēc zyrga». Šymūs vōrdūs izteikts vyss jō dzeives kredo, pasaceita ari dorbu golvonō dūma: tī beja laucimini un tī pīzamāti, kā nūvoda lauds lelōku un možoku prozas gabaleju tipūs samanēja poši sevi, jo nabeja nūsaukti un apraksteiti teiši, kai tū Jezups ari pīprota. Jo dorbi ir tik daudz izjyutu bogoti, kā ari eisā apcerējumā, pat jō daudzajūs aforismūs, jūka pastōstūs var samaneit gon skumes un nūpītneibu, gon viglu humoru un ironēju.

Taidas jys beja ari dzeivē — naparedzēsi, kod byus izsacējis kū naikdīnišķu un ar tū uzmundrynojis klotasūšūs. Tys beja dzeivesprīcēgs, dzeivē isāmīlojis sirsneigs un vīnkōršs cylvāks, sovs pat «brōjs latgalīts».

Sovā laikā asu isagōdōjis vysas J. Laganovska grōmotas, kas beja pītamas vītejōs grōmotneicōs, un gādējis jaunas, jo zynōju — kota nōks ar kū sovauidi, kotrā autors byus iūlīcis kū navin jaunu nu sevis. Lyuk, koč voi 1970. godā izdūto «Cimūs pi Izidora un cyti stōsti» ar A. Vejāna priķšvōru un Jōna Svenča mōkslinīcīskū nūformējumu. Dažus gribu nūcītē, lai ari krōjums ir latvišu valsts volūda, bet pats J. Laganovskis

noma iķortōšonu, bet tagad teik organizātus jau ūtrais vacūs ļaužu pāsionātās.

Diņos satyk V. Zvidriņu, kod jys steidzēs uz tīkšonūs ar Izgleiteibas un zynōtnes ministrejas specialistim, lai runotu, kur un kai dabot Adamovas sanatorijas tīpa internatskūlai tryukstūšūs 12 tyukstūšūs latu. Tys beja laiks, kod Latvēja ar interesī gādēja isāskanom jaunō premjera kandidāta vōrdū. Vaicōts par tū, V. Zvidriņš atbīdēja:

«Tūmār asu par Škēli, jo, ja nagrybm aukleļu samest mozgūs, tei vysu laiku jōtūr nūstipta. Bet procesa ūtrō puse — iti streidi Saeimā un Ministru Kabinetā mani gādēja nauztrauc. Tai beja un tai byus, tei taču ir atteisteiba».

V. Zvidriņu lelājā jubilejā apsveice

ONTONS RANCĀNS

EISŌS PROZAS MEISTARS

ATSAVERŪT UZ JEZUPU LAGANOVSKI

izlēce dzērkstele, sōču gaideit otkon.

AUNS

Auns beja pasōcīs staigōt pi sābru aitom, pi tam lūti nakauneigā kōrtā: kai aizit, tā pāzyud uz vysu dinu. Vokorūs pat mēginōja kūpā ar jōm isalavētis svešā klāvā. Kod pyrmū reizi, saimineicas saukts, blādams skrēja mōjōs pi sovejōm, tōs jam taipat blādams atsasauce. Laikam dūmōja, ka byus apjēdzs sovu vainu un lobōsis. Utrezī ari atsasauces, lai gon na tik aicinūši kai iprīkējā dinā, bet vēl tūmār cerēja. Trešū reizi vairs naatsasauce.

Pēc tam jys vysu dinu ganējōs kūpā ar sovejom, varēja redzēt, ka vysaidi lyudz pīdūsonu, bet aitas rōdējōs lūti aizvainītas — narunōja un nalaide tyvumā.

Kū aunam beja dareit? Šudīj jys otkon ir prūm.

LAUKU CELI

Labi vinam it pa lauku celim. Kails plašums vysapkōrt! Cik augsti un zylē dabasi. Kai smaržoj pēc vakarejō leita saulē žyustūšō zeme. Cik bezbēdegi trallynoj augši gaisā naradzamī ceiruji. (Cirli, cir-lir-li!) Kas ir vēl bezbēdeigōks par ceiruļa dzīsmi? Tys rūsinoj dūmas: pītek četru pīcu kilometru, lai vēl un vēlreiz pōrdzeivōtu vysu bejušū, pipīldeitu vysas vēlēšonōs, sacarātu breiniškeigus stōstus, kas dīmāl nav uzrokstami, tōpēc ka napōrtrauki mainōs.

Man pateik vīnam it pa lauku celim, nazynūt, uz kurīnī, uz kurīnī tī aizvess un kaidi pōrsteigumi mani tōlōk sagai-

AGRIS

BRĒINŪMS

Var breiniški zvaigzne speidēt,
Bet kas ir zvaigzne bez ilgom.
Var stypri pyust vējs, bez plašom
burom
Var laimeigi dzeivōt cylvāks.
Bet kas ir cylvāks bez sapnī?
Kai saule pōr apvōrsni uzlāc,
Tai ari breinums sapnūs rōdōs!
Nav kō breinētis par laiku,
Nem tū kai dōvonu par izauklātū
Sapni un esi pacīteigs, sirsneigs —
Tovam sapynam ir nūteiki
jōpisapylōs,
Kura beigōs breinumains kugis aiz
vad
Tevi pretim apvōrsnim spūdram.

REDKOLEGEJA: Valija Berkina — Jākubpiļš, Jōns Elksnis — Latgolas Kulturas centra izdevnīceiba, Pīters Gleizdans — Rēzekne, Jōns Kokins — Daugavpiļš, Anita Petkune — Krōslova, Ontons Rancans — Preiļi, Ontons Slišans — Bolvi, Viktors Trojanovskis — Ludza, Pīters Zeile — Reiga, Jōns Žugovs — Reiga, ūzremu biroja vadeitōjs — Alberts Spoģis Minsterē

STUDENTU KLUBEŅŠ

SANTA LATKOVSKA, IRINA ALEKSANDROVA, III KURSS

ĪSPAIDI

LPI JUBILEJAS KONFERENĀ

1996. goda 6.—7. decembrī nūtyka Latgolas pētnīceibas instituta konference Daugavpilī, dorts ritēja vairākās sekcijos, šo roksta autorem beja īspēja pīsādaleitīs tautsaimniecības sekcijā, kurā lektori ekonomisti uzastojās ar ziņojumim par Latgolas problemom un tūs nūvēršanas īspējom.

Pētnica Fortunata Eisaka stōstēja par Dānejas—Baltejas zemnīku koordinācijas centru, kurs dorbojās Jākubpili. Dānu kooperacējās apsāvīno ražotōji, pīstrōdōtōji un realizātōji, Dāneja, sasadorbojūtis ar Latvejas zemnīkiem, pīgōdoj tehniku, ari aicinot pi sevis jaunu zemnīku pāaudzi, lai daleitūs pīredzē un dītu kū jaunu nu sevis. Šamā vāstī kooperacējās byuteiba ir taida, ka zemnīki sezonu lauku dorbus veic ar kūpeigu tehniku, traktori, sējmašinas, kuļmašinas teik īgōdātās kūplītōšonai un pēc vajadzības. Pēc referata autores dūmām šādi kooperatīvi vajadzīgi ari pi myusim, jo

a) finansiālās izdeveigi, kotram nav vajadzības pērkty vysu vajadzīgū tehniku un olgōt dorba spāku,

b) cylvāki strōdoj kūpā paleidz vīnas ūtram, kas roda drūšeibas un pīrlīceibas par veiksmēm sajyutu, par tū, ka sajims atbolstu nu cytīm.

Tāda varātu byut vīna nu īspējom, kai Latvejas zemnīku sātas varātu atseateistēt un uzplaukt.

Pētniks nu Sigulds Jōns Uzulīnš runōja par lūpkūpeibas nūzari un konkreti par lellūpu gaļas ražōšonu un pīstrōdi. Jys atzīmēja, ka myusu vāstī tādas gaļas tryukst, tōs ražōšona sasamozyňousēs 2,7 reizes. Nasaverūt uz tū, ka Latgola atpalik infrastrukturā, gaļas lūpkūpeibu tūmār varātu atteistēt, jo tei vysmožok cīš nu šādas atpaliceibas. Lektors uzkota, ka lūpu audzēšonā nabytu napīcišams šķirnes dzeivinikus īvest nu īrvalstīm, varātu iztikt ar myusu pošu Latvejas bryunajom telem. Pīmāram, jo saimnīceiba išoktu ar 10 telem un 1 bulli, tod pēc godim 10—15 tai jau bytu 100 gaļas šķirnes lūpi, tūmār, lai varātu atteistēt šādu saimnīceibu, napīcišami vysmož 200—400 hektari zemes. Dīmāl Latgola tādu saimnīceibu nav, jo zemnīkam šei problema saistīs ar vījām finansu resursim.

Konferēcē nūlaesītās ziņojums par yudiņa baseinu izmontōšonu. Na jau veļti myusu nūvodū dēvej par Zylūs azaru zemi, tī te pīrsvorā kai skaita, tai

plateibū ziņā. Pētnica Aina Pēka uzsvēre, ka bytu jōizveidoj jūs kadas trū, jōiznycnoj mozvērtējōs zivis un jōiši zušu audzēšona, iznōkumā atsateistei zvejniecība, kas mozynōja bezdorbu laukus. Latvejā ir 9 centri, kuri nūsadorboj ar soldyudīju zyvu audzēšonas atteisteibas vaicōjumim. Kai vinu nu svareigim uzdavumim jei pīminēja ari turīma veicīnōsonu uz šīm azarim — cylvāki nu īrvalstīm lobprōt brauktū te atsapuyust. Latvejas doba pīsaista ar sovu vīnkōršeibū un reizē ari ar vīnreizejū skaistumu. Nūbeigumā A. Pēka uzsvēre, ka gon soldyudīju zyvu audzēšona, gon turīma atteisteiba uzlobōtu ekonomiskū leidzsvorti Latvejā.

Vīns nu konferences saistīšōkajim momentim beja Eduarda Matisāna pīdōvīto vīsts nūzeimes pētnīceibas programma «Latgolas regiona socialōs un ekonomiskōs atteisteibas optimizācēja». Autors šīs programmas eistīnōsona napīcišameibū pamatoj ar tū, ka bezdorbs un ekonomiskais stōvūklis Latgola ir smogōks kai cytūs lykumdūšonās, pīrvajdes un vītejōs varas institucejom pīkšlykumus krīzes situacejas pīrvarešonai.

Programmas mērki ir izpētēt Latgolas atteisteibas perspektivas: ekonomiskōs, socialōs un kulturas, situacejas optimizācējas mehanismus, regionām perspektivas ražōšonās vērziņus, saimnīciskōs aktivitātes stimulēšonās ceļus. Sagatavot vīsts lykumdūšonās, pīrvajdes un vītejōs varas institucejom pīkšlykumus krīzes situacejas pīrvarešonai.

Šīi programma ir plaša un jōs dorbs nāvar nūritēt bez vīsts atbolstu un finansējuma. Cerēsim, ka Latvejas varasveiri spēs apzīnōti jōs vērteibū un atteisteiba atpalykusenu procesim cytīs Latvejas vītos.

2. Etniskōs — pamātīdzīvītōju migrācēja uz Latvejas iškini, cyttautīšu inōkšona nu piguļūšajōm teritorējom kaimiņvalstīs radējuse politisku komplikācēju draudus, jo īsazīmējusēs ražōšonās stagnācēja sasaglobōsis ari perspektīvā.

3. Krīvejas tērga tryukums. Latgolas saisteiba pa dzelžcelim un autocelim ar Sanktpeterburgas un Moskovas tērgim un tūs sasnīdzameiba izsokama dinnaiks daļas mārūgā.

tagadejō zemes reforma Latgola pīskir returnēšonās raksturu, restaurējūt sadrumstalotū un naefekteigū zemes izmontōšonās treislauku sistēmu.

Nacionalōs programmas uzdavumi ir:

I nūskaidrōt — atteistāmūs un vīsts atbolstomūs ražōšonās vērziņus,

atteistāmūs produkcējas ražōšonās apjūmus un realizācējas īspējas vāstī un ūzremēs,

ōrvalstīs ražotōs lauksaimniecības

un pīrtykas produkcējas ītekmi uz Latgolas pīrtykas tēgru,

napīcišāmūs investīcēju, formu un vīsts atbolsta investīcēju apjūmu un formu.

II Izstrōdōt —

regionā lauku pīrstrōdōjūšos ryupīcēibas sistēmu, ipaši mozas un videjas jaudas uzjāmumim,

lauku produkcējas ražōšonāi napīcišāmūs ekonomiskūs un tīsyskūs nūsacējumus regionām,

modeļa projektus regionā laukim.

III Īvist —

ar Zemkūpeibas ministrejas atbolstu uzsōkt ražōšonā atsevišķim modeļa projektā. Programmā pīsadolās 11 pētnīki grupas, kuras strōdōs atsevišķi pa blokim un tīr.

— ekonomiskōs atteisteibas optimizācēja,

— kreditpolitika, finansu resursu pīsaiste,

— socialōs atteisteibas optimizācēja,

— saimnīciskōs politikas, integrācējas un vādeišanas sistēmu izstrōde.

Programmas mērki ir izpētēt Latgolas atteisteibas perspektivas: ekonomiskōs, socialōs un kulturas, situacejas optimizācējas mehanismus, regionām perspektivas ražōšonās vērziņus, saimnīciskōs aktivitātes stimulēšonās ceļus. Sagatavot vīsts lykumdūšonās, pīrvajdes un vītejōs varas institucejom pīkšlykumus krīzes situacejas pīrvarešonai.

Šīi programma ir plaša un jōs dorbs nāvar nūritēt bez vīsts atbolstu un finansējuma. Cerēsim, ka Latvejas varasveiri spēs apzīnōti jōs vērteibū un atteisteiba atpalykusenu procesim cytīs Latvejas vītos.

Sociologejas sekceja strōdoj trejūs vērziņus:

— tērga ekonomika,

— izgleiteiba,

— atsevišķi regioni.

Beja pīteiki ap 30 referātām, kai aktualōki varātu byut demografiskā stōvūkļa analīze Latgolā un ipaši Daugavpili. Idzeivītōju dabiskais pīaugums sasamozyňojā jau nu 1987. goda, un 1991. godā tīs beja negativs — myrušūs skaits par 116 pīrsnēdze dzīmīšūs, bet 1995. godā — jau divas reizes pīsīmīšūs.

Kopēc tīs ir tik aktuāli? Latvejas idzeivītōji ötri nūvacoj, mērst, nagryb laist pasaulē bārnus. Jo tīs tai turpīnīs, to pēc 15—20 godim kotrā saimnīceibā byus jyutās dorba rūku tryukums, nabyus specialistu, byus sasamozyňojās mōceibū istōžu skaits.

Byus vajadzīgi leidzēki skūlētōju, audzīnōtōju pīrkvalificēšonai, ūzremu dorba spāka olgōšonai.

Daži dati nu Daugavpili:

Godi Dzīmīši Myruši Pīaugums

1922 840 470 370

1941 873 974 — 101

1944 473 557 — 84

1988 2106 1328 778

1992 1480 1506 — 26

1994 922 1929 — 1007

1995 880 1865 — 985

1996 769 1421 — 652

Jōjam vārā, ka 1996. godā ap 200 cylvākām dzīmīši slymi, kas ir apmāram 25%, jo bejis slykts veseleibas stōvūklis mōtem. Nu 1995. godā nāuda sōc sasamozyňōtis mēršonās gadējumi, tūmār 43 cylvāki myruši nu sīrds un ašņa vodu slīmeibom, 42 nūgalnōti, 43 izdarējuši pašnōveibas, ar alkoholu sasaīndējušis 36, nu tuberkulozes myruši 16. Tīs ir — nadabeigā nōvē aizgōjuši 12,7%, bet Preiļu pīsē tīs rōdeitōjs ir 29%.

Daugavpili dzeivoj 16 nacionālitōšu pīrstoči: 39% latvīšu, 37% krīvu, 12% pūļu, 6% bolckīru, cytu — mozōk par 10% kotrū. Jōsoka, nacionālis sastōvs mainējis laikā nu 1992. un 1993. godūs, pasālelynōtis latvīšu skaits, ipaši Rēzeknē un Daugavpils rajonā, kās saistoms ar migrācējas procesim.

Cylvāki vīši sevišķi steidzās ar gīmīju nūdybyñošonā, voi tū dora pīc īspējas vēlōk. 1996. godā registrātās 492 pyrmō bārna dzīmīšas, 203 — ūtrō, 49 — trešō, 17 — catūrtō, 6 — pīktō, bet sastō un septeitō — tikai pa vīnai. Lela daļa sīvīšu dzemējē tikai vīnu bārnu un ar tū apsārūbežoj dažādu sociali ekonomiskūs īmaslu dēl, kai, pīmāram, cenu ceļšōnās un sevišķi par komunalajām pakolpōjūmām, medicīnu un izgleiteibū, socialūs atvīglōjūmu un garanteju sasamozyňōšonā, bāju prišķā bārnu dēl zaudēt dorbu, nūdūkļu palelynošonā u. c. Abortu skaits divas reizes pīrsnēdze dzīmīšibū. Teik prognozāts, ka šāids demografiskās stōvūklis vēl turpīnīs, bet, lai nūvārstu katastrofū, kotrā gīmīne vajadzītu audzīnōt divus trejs bārnus, bet tagadejā regionā depresivājā stōvūklī tīs nav īspējams.

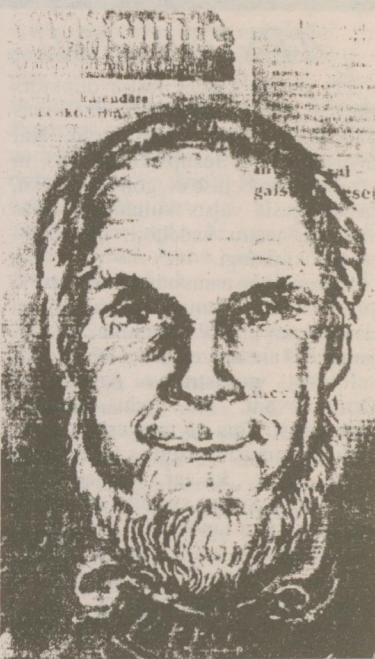
Konferences laikā apskateita Latgolas ekonomiskōs un socialōs atteisteibas optimizācējas programma, kurā sociologiskā sekceja aicīnōta rast ceļus depresivājā tendēnu mozīnōšonā, pītējumus veikt divū pīsīmīšūs;

— izzīnōt sociali ekonomiskōs atteisteibas perspektivas, dūt sociali ekonomiskūs struktūru optimizācēju,

— sagatavot pīkšlykumus krīzes situacejas pīrvarešonāi vīsts, pīrvajdes un vītejōs varas lykumdūšonā.

1997. godā parādzāts izpētēt socialōs depresejās faktorus atsevišķūs regionūs, izstrōdōt jūs pīrvarešonās optimizācējas metodiku.

NU SENEJĀM LEIDZ MYUSU DĪNOM

Latgolā pīzeistāmā sepiē kalendāri, kū gatavoj un izdūd Valdemārs Ancītis, dzeivōdams Saldū — tādi iznōk nu 1991. godā, pīrbogoti ar sepiē gudreibas padūmīm vīsādīs litōs. Jīs sovu rūku pīlicis ari Saldū kalendāru veidošonā, kuri taipat igvīši lelu populāritati. Izzyōnōtis nu preses, ka ari Preiļu teik laistas klājā tādas laikagrōmatas, ka Latgolā iznōk «Zemturs», jīs vēlōjōs kū tyvōk uzzyōnōt par myusu molu, sajīmt Ontona Rusiņu nu Surīm grōmatēju «Svāteļojums» — kādreibz autors bejis jō nūvodnīks. Nāseñ nanūgurdynāmās autors un izdevējs nūsvīneja sovu 75 godū jubileju, kam par gūdu apgōds «Kuldīga» laide klājā grōmatēju ar divīm pastōstīm dīzējā «Iz nomēn dinom». Tīs īvōdā roksta:

«Asu sēlis, uz Kurzemi atklīvu, bāgdamas nu parādzāmōs kolektivizācējas. Nu tōs izavairējōs, bet nu vacūna naasū izbēdzīs ari te. Taišī natycami, bet jau pi 75. ceļa stabēja.

Ari šamā grōmatēju īvītōti pastōsti rodušis sepi — munā bērneibā. Dzeivōju tūlaik tāva mōjā, daudz lasēju un rakstēju. Tīs may līkōs napīcišams kōc voi dēl tō, lai mozīnōtu stresu... Voi tūlaik, kod ceinējūs ap Horatiiju un lyukōju atdarynōt jō pantmāru, maijā varēja īnōkt protā, ka pēc pussimēta munus mēginōjumus izdūs...»

V. Ancītis daudz rakstējis ari prozu, grōmota «Rasas meitīja» dūmōta bārnim, 1994. godā iznōkuse Grōmota par draugim, talantim un sevi pošu. Jīs taipat rakstējis esejas un kritikas, bibliogrāfiskus un nūvōdpētīcīskus dorbus, laidis klājā izlases un redīgējis kūpkrōjumus, nūsādorbōjis ar folkloras vīkōnu, apstrōdi un izdūšonu.

Vīsus sovīs rokstu dorbus Valdemārs Ancītis pasārōda lāset

VIKTORS TROJANOVSKIS LATGOLAS DRAUGS

31. janvarī apgōja 25 godi, kūpš aizsaules ceļus literaturvēsturniks, rakstnīks, publicists Alfrēds Goba. Jū atsaceramis vēl vairāk tōdēj, ka latvišu presē un grōmotnīceibā nūptīni pīsavērse Latgolai, kas tūlaik nabyut nabeja izplateita parōdeiba.

A. Goba dzimis 1889. godā 11. novembrī Dignajas Slēderūs laukumiņka giminē, beidze vītejū pogosta skūlu, vydusskūlas vokora kursus, A. Šapavas Moskovas tautas universitati. Strōdōja par Latvejas sabidiskūs lītu ministrejas propagandas nūdajās vadeitōju, Reigas 3. bibliotekas vadeitōju, redīgeja žurnalu «Labietis», ar sagvōrdīm Ontons Svarāns, J. Dokalnetis presē publicēja vērtīni rokstu par kulturvēstures vaicōjumim. Jō daudzpusēgi apcerējumi izkaiseiti pulkā izdavumu, gryuši pōrskotomi, nav vēl apzynoti, ni ari apkūpōti.

Literatūras izpētei A. Goba vysintensīvok nūsadeve nu 1923. godā un leidz 1940. godam, ir vairōku grōmotu autors. Minēšu vysmoz taidas, kai

«Latviešu rakstnieks», «Jēkabs Zvaigznite», «Juris Neikens», «Pirmās Peterburgas avīzes», «Vakarēšana», «Latviešu tautas gods», «Auseklis un latvietības avoti», «A. Kronvalds un viņa nozīme latvisma vēsturē», «Latviešu dievestības mācība», taipat uzrakstējis ari Jura Alunāna, Krišjāņa Barona, Antona Austriņa, Pērsieša, Doku Ata, Fridriha Mālberga un cytu grāfejas.

Kūpš ar Albertu Sprūdžu intensivi strōdōja, izdūdū Franča Trasuna izlasi «Dzīve un darbi» (1938), kurā ir jō dzīgon plašo monografeja par šū izcylū Latgolas atmūdas darbiniku.

A. Goba ir vīns nu 1926. godā iznōkušos Alberta Prandes lelgrōmotas «Latvju rakstnīceiba portrejās» autorim, ar šifru XX publicādams jīmā pōrskotus par vairōk nakai 360 literātūm. Rakstēja arī grōmotas skūlom.

Ar 30. godu sōkumu jō interesī nūptīni pīsāsteja Latgola, īpaši atmūdas laikmata darbiniki Frančs Trasuns, brōli Smeļteri, brōli Skryndas, Nikodemis Rancāns, Andrys Jūrdžs, Piters Migliniks. Par myusu nūvodu topušas grōmotas «Kā radās un kā izzūd plāsa, kas šķir Latgali no pārējās Latvijas» (1934), «Latgales sasniegumu Latvijas valsts laikā» (1935), daudzi jo daudzi roksti

periodikā.

Poša nūzeimeigōk, šķit, ir 1933. godā Valtera un rapas apgōdā publicātō grōmota «Latgale», kas jau kļivuse par bibliografisku ratumu. Tymā jys apcerej Mōras zemes atmūdas aizkavēšonōs cālūpus, tōs pēteišanas sōkumus, pōrpūļšonu un pōrkīvōšonu, katōlu bazneicas līmu vīsōs dzeives nūrisēs. Autors dzīgon seki pasakavej pi drukas aizliguma laika grōmotom un rūkrokstīm, tautas gora montu vōkšonas, pasauleigōs rakstnīceibas sōkumim, sakarim ar Kūrziemēs katōlim, latgalīšu bīdreibu dybīnōšonā, latgalīšu ortografejas, izlūkšu jautjōjumim, kalendaru un laikroku topšonās vēstures.

Nūdaļā par pyrmajim vuiceitajim latgalīšim mynāts šāids interesants fakts: izarōdis, ka pyrmais bazneikungs, par kuru skaidri zynoms, ka jys pēc dzīmšanas bejis eists latgalīš, ir nu Mērdzines pogosta nōkušais zemnīkdāls Andrejs Sipolniks (1838—1888). Mōcējīs Mogiļovā, strōdōjīs par dekanu Ludzā un Pasīnē, apglōbōts Ludzā.

Padūmu laikā A. Goba rakstēja moz. Jū na tikai naatzyna, bet oficiālajūs olūtūs pat tendenciozi, nakauneigi apmalōja. Un jo vairōk tōdēl mes jū aizmērst nadreikstam.

VALDIS LABINSKIS SVEICĪNU ČEHU ZEMES

Cehi un slovaki, kuri volūdas zīpā, pēc litpratēju uzskotim, daudz tyvoki nakai latgalīši un pōreji latviši, byus nu galeigi šokāti par elektroniskūs sakaru pasauli — ar 1. martu koda 0042 vītā slovakim (lelōkajam brōjam) byus 00420, bet jaunokajam — slovakim 00421. Tai te īt, na tikai Latgolā lauž šķāpus par volūdu un sovu vītu pasaulli.

Padīs par atsyutātajim «Zemtūrim», ar interesī losu, vīnu eksemplāru nūduudu tōlōk kolēgim Dainim Mjartānam, kurs kūpš rudiņa voda «Latgolas bolsa» rādējumus. Mani kai žurnalistu «Zemtūri» vairōk interesātu aprokti par nūtykumim, kū dora kōri, deju kūpas, folkloras grupas, bīdreibas un interēsu klubī Latgolā, taitod sabīdriska voi pat saviseiga informaceja. Dažreiz naizpratni izraisa daži it kai radikali nacionālōs Latvejas opozicējas roksti — dūmoju, ka jīm vīta dreīzōk bytu pi Laša kunga voi kur cytur, latgalīšim ar latvišu ekstremitātu tācu leidz šām nav dzīkū labi veicīs?!

Vysu lobu vēleju jaunajā godā!

JĀNS STRELKŪNS NŪLUODĀTUO SĀTA

Iz slīkšņa nasastuoj, tev nūdegs kuoja,
Pi duru nasadur, tev nūsvīls piersti,
Kam tamā sātā bīdākls ir pasakuors,
Kas itē, juonūmērīst ir jam.
Kam tamā sātā pabaisūpu acs
Spēid, tīkoj palākgrezis vursulīne.
Tu nasper... Kū ū vajag dareit,
Ka sāta itei — nūluodāta tāvaine?

IKARUOTUOJI

Igujom kai treji symti zylūpu,

*Āfrikā i Āzejā mes mīdzem
Nazynomu zuolu rygti,
Grozna trikdamu juos myūzeibā.
Bet pyrmūtnejais cālais gors
Myusu zūbnyu tārauda nasabeida,
...Speidē zalis myusys motūs
Pakuortam uzvarātuojam...*

Nu litvīšu volūdys tulkuojs

Anvs TILNE
Jons Strelkūns — litvīšu poezejis i kritikys patriarhs. Vinā nu pādējūs dzīmētis gruomotu «Trečais bruolš» (Trečias brolis) rauga aktualizēt i īpust jaunu dzeiveibū taidā, redzis, nūvacuojūšā formā voi ētēriinde. atdzējoti dzejeli jīmti nu dzējīsdinu kūpuojuma «POEZEJOS PAVASARIS 1996».

ANVS TILNE

Dzīms 1971. godā 5. oktobri Stāmerīnā. Tāv Roffs Tilne — Veru īgauns, muote dzīmuse Kuprovā. Vīceijs Kuprovā, piečuok Vilakys vīdškolā, kuru beidz 1990. godā. Dzeižov iūlejā Krīvejū pīrūbežā, kuri izpīloda mežsorā pīnuokumā, a breīvājā laikā skaita literatūru par lamaismu, šamanismu, taipat dzīraun ar abstraktuonu zīnūtoņu — matematiku, kosmosa fiziku. Slāgtuo rakstura diel plāšuokai literatu sabīdreibai nav pīzeits. Tilnis «atklaujojeja», gūds pīder Ligai Gaganei-Kroksei, nū pensiōntā ūklojotuojai Bolvi rajonā. Nu reizis jubēdīnojy skaitīnikus, ka daļa jū dzejūlu ir tulkuojumi nu īgaunu i lejassatīvību volūdys. Tikai pādējā laikā Tilne suoc rakstēt malenīski, varbyt, ka dreīzi par vāres runut konkretuok. Sastuodeitūjīm itūs manuskrīpti ideve vīna malenīte, kas nū vīcius Rēzeknis Augštškolā, un pa vīsorom dzeižov pi Anva. Ir cereiba, ka Tilne pasarudois cilvākūs, bet tuo nīvīns skaidri nazyna. Interesi par lat-

galīšu litom Anvam isādydynuojuose mamys muote, nū jau nābāneica, par latgalīšu literatūru gon jīs izasok vīsai kritiski — juos nūkvalitātēibys diel, bet taipās soka, ka varātu raudzeit rakstēt kū vierteiguoku i lobuoku, bet — latgaliski. Sovūs dōrus Anvs soks, ka varātu izmontot malenīšu pagluobi, koč poši malenīši bāg nu latgalā vuorda kai nu krysta čāpāsi.

Novar napāmaneit dzejūļu heidegerismu. Ar tū jys ir seviški sovs V. Lukāševičam, koč nūvīcūpots par Heidegeru, izabreīnēja. Dieļ tuo ifim dzejūlum vēl leluoka vērts (tulkuoja O. Seiksts, a īgaunisks — V. Lukāševičs).

I vēl vīns intrigeijs moments — Anva bejušais klasisbīdrs, kas nū struodoj Daugavpīli par laborantu, ar Tilnis vīrūd publiejs «Latgalis Laikā» rokstus par kultūris i sadzīveis vīcioujumim. Dieļ kuo — vīns Dīvens tū zyna, Tilne pats izabreīnēja.

Tīne atdzējoi i tulkoj vīsātū volūdu, vīciuos serbu i horvatu...

O. SEIKSTS

TOLKAS

Sōkums 3. lpp.

kuri dorbus nabeja pīsādalējušis. Laiks jautreibā ritēja kai jaunim, tai vacim. Ari dzīsme soka:

«Sagōjuši tolkas bārzi
Sasagrīze pogolmā;
Sagrīz, Dīvs, rudzus, mīžus
Lelājā i teirumā».

Lelu pīpīli zemnīkam kādreiz prāsēja rūdzu plaušona. Nu lobōkājim stībrim vīsmoz pa laikam vajadzēja īgiut materialu jumtu segšonai — garkulas, tōpē plaut vajadzēja ar sērpim, jo ar izkapti vīsēti stībri salyza un jumeišonai nabeja dereigi. Plaušona ar sērpū sovukōrt beja lūti dorbitīpeigs process, ar cērslī voi, kai dažreiz soka — vīnrūci beja vīglōk un veicēs otrōk, bet ari tū navarēja uzskatēt par vīglu. Ar izkapti parosti gōze pavysmā slyktus rūdzu.

Kam lelōks lauks voi gīmē možok cylvāku, vajadzēja reikōt tolkas. Jimā vīna daļa strōdīnu pījōve, ūtra plōvumu sēja kyūlūs un lyka stotū. Pījōjī ar sērpim gōja vīnā borā, ar cērslī — ūtrā, pyrmā beja sīvītes, ūtrā — veirīsi. Kotrā stotā lyka pa devenim kyūlim, dasmītīz izlauzēja uz molom un kai capuri ar vīpom uz leju uzlyka vērīsā, kai leita gadējumā yudiņs nūtak un stoti samērkst možok. Tūs statēja divōs paralelōs ryndōs, tai ari varēja savōkt pi vīssōnas uz apkūšonu. Pījōves beigūs jāme jumi, par tū sauce pādejū sauju voi sasītū kyuleiti. Jums, prūtams, aizbāga, bet bārnim par pīku atstōja «ūlas» — kādus augļus, soldonumus, konfektes u. c.

Beiguši dorbu, tolconi ar goreigom un laiceigom dzīsmem atsagrīze sātā, kur sōcēs vākareņas ar vīsim jūs jaukuim. Jo kādi varēja voi ari možok rūceibas dēl beja jīziteik bez tolkom, to bez labeibas nūvōkšonas un kūšonas tōm gon navarēja ni vīns — ūs dorbs beja vīcāms otrī un tam gīmēs cilvāku spāka nāpītyka.

paskota gon kai pyrms kara...

— Nu, nu, aizver! — tys sōka cīži rozaīt. — Kai maukšu...

— Mīrā, mīrā, — jaucūs sarunā, radzādams, ka tei nūpītnō līta var ar kauteņu beigtīs, nikō naizzynōjušam, vajadzēs uz sātu braukt.

— Nu labi, labi, — pyrms kara dzīmušais turpīnōja skaidrōt. — Kod jumti beja nu dakstenim, to tai sadūmōti: vīns sāpleisa, tū lūti vīnkōrši jēme ūrā, lyka cytu vītā. Tai ari te, saceisim, vīrna kādi paketeņu saplēss dēl pīrekā, vītā varēs mīreigi jaunu išyut.

— Ā-ā-ā, — tagad mes vīsu saprūtom, par kū tu uzreiz tai napaskaidrōjī? — tai mīreigi nūsprīdem. Nūlemu it uz kasi, kai nūpērku vagonu paketeņu, kai iraudzējam, ka vīns cilvāks, rōdeidams apmōksotū čēku par vīsu ešelonu, dzyna myusus prūjom. Mes tīkai paspējom paprāseit, kai grib izlītōt?

— Kai dēl kō, māj ir vasala gūvu ferma...

...Jezus Marija, Jezus Marija! — mes pīrsteigti padūmōjam. Laikam tys cilvēcēš nābysus pareizi saprāts reklamu voi napareizi iztulkōjs instrukceju nu angļu volūdys. Byus kai myus bejušejam ministru prezentātam Gaiļam, kod parunōja angliski ar Leitovys premjerministru, tikkū kars naizacēlēs, leidz šai dīnai turpīnōjās streidi...

Lai jau vad tūs paketus uz sovu fermu, es tai padūmōju, varbyt byus kū lobōku izdūmōjs, dēl sova klāva greidys nūpērkšu «baby dry», kai tōs reklamej tys možais krīveiš: «es vyss sydūs, bet pastōveiġi smaidu, kai jyusim itys pīreik?»

...Jo munys gūvs sōks smaideit, drūši viñ i pīna vairōk idūs.

HUMORS

**KŪ MES,
KUNGI,
VĒLĒSIM?**
Kū mes niūļa dareisim?
Kū mes niūļa vēlēsim?
Vacī deputati šmūcē,
Pat jīm bolsōs tikai
jucis,
Jauni nazynomi, besi,
Kaidus lobumus tī
ness?
Sprīž par deputatim
auni
Vacōki un vēl jauni...
P. GLĒIZDĀNA
zeimējums

LEONS ŠIRINS

Nu poša agra reita leidz vālam vokoram var dzērdēt pa televizoru tikai vīnu; Itojot Silvijas paketes...

Tū vīsu nūzaklausējs, dūmoju, ka tōs ir vīsim nūzeimōtys, kai sīvītem, tai ari veirišim, jo jau teik tik nažēleji reklameitys, mož i saimnīceibā varātu izmontōt.

Uzzīnūs nōtōs pošys reklams, ka jōs labi uzsyuc mitrumu, dūmōju, nūklošu jumtu, jō vīnā ūtrā sōce yudiņs uz kokla tecē leita laikā, beja jau jōlik blūda uz čardaka. Jo na jumtu kłot, to varbyt grīztus, na tikai mitrumu uzsyuks, ari syltōka ustoba byus zīmā.

Tū sadūmōjs, brauču uz Reigu pēc Silvijas paketem. Teišam, beja pīvasts pylns vilčiņa sastōvs, pat nazkaidi šaubeigi cilvāki staigōja jam apleik, drūši viñ lai kaidu nabeis vagoneņu atkabynōtu. Sōču klaust, kas pa kam, voi var jumtu kłot? Tī puiši ari beja sprīduši, voi ir vērts vagonu atkabynōt, tōpē sōka:

— Par jumtu gon nazynom, bet drūši palik nadrūš — lobōk greidu ustobā nūkloši — jōs na tikai mitrumu uzsyuks, ari daudz meikstōks byus, jo gadeisīs pakrist.

— Narunoj mužkeibys, — izasaistējōs sarunā cīts. — Sōkumā dūmōju, kū runoj — kai jōs kūpā tureisīs?

— Kas par problemu? — tai īprīkšejai runotōjs. — Tōs vāg ar nōtnīm digim kūpā sastūškōt, voi nasaprūti?

— Bet kur tik daudz nōtonūs dīgu jumt? — naatsalaiž oponents.

— Cīži dōrgs tys paklōjs izīs, dōrgoks par pošu Persejīs...